

Złamania śródstawowe i przynasadowe w obrębie stawu kolanego

Streszczenia zjazdu PT0iTr – 2000 (W58)

Tadeusz Niedźwiedzki, Witold Mierniczek, Mariusz Bonczar.

Oddział Urazowo – Ortopedyczny WSS im. L. Rydygiera w Krakowie.

Przedstawiono wyniki leczenia przynasadowych i śródstawowych złamań w obrębie stawu kolanego. W latach 1997-1999 leczono 30 chorych – 13 kobiet i 17 mężczyzn w wieku od 15 do 77 lat (średnio 51 lat). U 9 pacjentów wystąpiło złamanie w obrębie dalszej nasady kości udowej, a u 21 śródstawowe złamanie w obrębie górnej nasady kości piszczelowej. .

W 5 przypadkach złamaniom towarzyszyło uszkodzenie aparatu więzadłowo-torebkowego stawu kolanego. Wszyscy chorzy byli operowani w ciągu 48 godzin od urazu. .

Wykonywano otwarte nastawienie z wewnętrzną stabilizacją odłamów, a w przypadku uszkodzeń torebkowo-więzadłowych, jednoczasową ich rekonstrukcję. W złamaniach zgnieciowych dokonywano podniesienia powierzchni stawowych, a ubytki kostne uzupełniano przeszczepami allogennymi. Okres obserwacji po leczeniu operacyjnym wynosił od 5 do 36 miesięcy (średnio 21,3 miesięcy). .

Nie obserwowano powikłań wczesnych. U wszystkich chorych uzyskano zrost kostny. W pracy przedstawiono rodzaje zespolenia złamań, sposób pierwotnej rekonstrukcji tkanek miękkich oraz ocenę kliniczną funkcji kończyny po zakończeniu leczenia. Wykazano, że pełna jednoczasowa rekonstrukcja złamań i uszkodzeń struktur więzadłowo-torebkowych w obrębie stawu kolanego, niezależnie od typu uszkodzeń, wpływa na poprawę uzyskiwanych wyników leczenia.